31998R2848

1998 12 31 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 358/17

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2848/98

1998 m. gruodžio 22 d.

nustatantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2075/92 taikymo taisykles dėl priemokų schemos, auginimo kvotų ir konkrečios pagalbos, suteikiamos augintojų grupėms žaliavinio tabako sektoriuje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2075/92 dėl bendro žaliavinio tabako rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1636/98 ([2]), ypač jo 7 straipsniu, 9 straipsnio 5 dalimi, 11 ir 14a straipsniais, 17 straipsnio 5 dalimi ir 27 straipsniu;

kadangi Reglamentas (EB) Nr. 1636/98 įteisino pamatinę žaliavinio tabako sektoriaus reformą siekiant pagerinti ekonominę sektoriaus padėtį; kadangi ši reforma diferencijavo Bendrijos pagalbą pagal produkto kokybę, padidino kvotų sistemos lankstumą ir paprastumą, sugriežtino kontrolės tvarką ir visuomenės sveikatingumo ir aplinkosaugos reikalavimų laikymąsi;

kadangi šiai reformai įdiegti reikia patvirtinti išsamias įdiegimo taisykles; kadangi, siekiant supaprastinti žemės ūkio teisę, vienu reglamentu reikėtų pakeisti Komisijos Reglamentą (EEB) Nr. 3478/92 ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1578/98 ([4]), Reglamentą (EEB) Nr. 84/93 ([5]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 621/96 ([6]), ir Reglamentą (EB) Nr. 1066/95 ([7]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1578/98;

kadangi, kalbant apie augintojų grupių pripažinimo sąlygas, reikia patvirtinti mažiausią kaip procentinę dalį dydį, išreiškiantį santykį tarp kvotų pažymose įrašytų kiekių ir valstybės narės garantuojamų ribų; kadangi valstybės narės augintojų grupių pripažinimo tikslais turi gebėti padidinti kvotų pažymų procentinę dalį savo teritorijose ir nustatyti būtiniausias pripažinimo sąlygas, susijusias su augintojų skaičiumi;

kadangi reikalavimai augintojų grupėms pripažinti turėtų būti nustatyti taip, kad tos grupės turėtų teisę į konkrečią pagalbą;

kadangi, siekiant atsižvelgti į rinkos struktūras, reikia priimti nuostatą, kad augintojui leistina būti tik vienos grupės nariu; kadangi, siekiant palengvinti perėjimą, augintojams, esantiems daugiau nei vienos grupės nariais, sudarytina galimybė nutraukti savo narystę iki 1999 m. sausio 31 d.;

kadangi, siekiant Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 12 straipsnio tikslų ir ypač siekiant išvengti konkurencijos iškraipymų ir monitoringo sunkumų, augintojų grupės nušalintinos nuo pirminio perdirbimo;

kadangi, idant būtų užtikrinta vienoda administracinė tvarka, reikia nustatyti taisykles, kaip teiktinos paraiškos paramai, kaip panaikintinas pripažinimas ir kaip kontroliuotinas reikalavimų pripažinimui laikymasis;

kadangi reikia įvesti perdirbimo įmonių, kurioms suteikiama teisė pasirašyti auginimo sutartis, patvirtinimo tvarką, toks pripažinimas turėtų būti atšaukiamas, jeigu nesilaikoma taisyklių, ir nustatomos atskiros sąlygos, apibrėžiančios tabako perdirbimą valstybėje narėje;

kadangi, suteikiant priemokas, būtina patvirtinti auginimo vietoves kiekvienai tabako veislių grupei atsižvelgiant į tradicines auginimo vietoves; kadangi, atsižvelgiant į gana mažą Prancūzijos komunų plotą, tokias vietoves Prancūzijoje tikslinga nustatyti ne pagal komunas, bet pagal kantonus; kadangi valstybėms narėms suteiktina teisė riboti auginimo vietoves siekiant aukštesnės kokybės;

kadangi būtina patikslinti klausimus, kurie įtrauktini į auginimo sutartis; kadangi sutarčių aprėptis turi būti ribojama vienu derliumi, kad būtų galima numanyti būsimus rinkos pokyčius; kadangi reikia patvirtinti gana ankstyvas jų sudarymo ir registravimo galutines datas siekiant nuo pat derliaus metų pradžios užtikrinti stabilią realizavimo rinką kito derliaus augintojams ir tolygius tiekimus perdirbėjams;

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 70.
([2]) OL L 210, 1998 7 20, p. 23.
([3]) OL L 351, 1992 12 2, p. 17.
([4]) OL L 206, 1998 7 23, p. 19.
([5]) OL L 12, 1993 1 20, p. 5.
([6]) OL L 89, 1996 4 10, p. 8.
([7]) OL L 108, 1995 5 13, p. 5.

kadangi, sudarant auginimo sutartis su augintojų grupe, pateiktinos svarbiausios žinios apie kiekvieną atskirą augintoją, kad būtų užtikrinta veiksminga sutarčių vadyba ir kontrolė;

kadangi valstybės narės turėtų sukurti tokią laisvai pasirenkamo aukciono auginimo sutartims sistemą, kad sutartimis nustatomos kainos atitiktų rinkos sąlygas;

kadangi žaliavinis tabakas, už kurį siekiama priemokos, turi būti nesugedęs ir tinkamos prekinės kokybės, neturįs jokių savybių, kurios trukdytų normaliai prekybai;

kadangi priemoka susideda iš nustatyto dydžio dalies, kintamosios dalies ir konkrečios pagalbos, ir santykis tarp šių dalių skiriasi atskiroms tabako veislėms ir valstybėms narėms; kadangi nustatyto dydžio dalis mokama už tabako lapų kiekį, kurį pristato augintojai pirminiams perdirbėjams, neatsižvelgiant į kokybės svyravimus, jeigu yra tenkinami būtiniausi kokybės reikalavimai; kadangi, norint pagerinti Bendrijos produktų kokybę ir vertę, kintamąją priemokos dalį augintojų grupė moka savo nariams tik palyginusi šių narių kiekvienos pristatytos tabako partijos rinkos kainas; kadangi norint, jog šitokia sistema būtų veiksminga, kintamoji priemokos dalis prilygintina nuliui partijoms, kurios parduotos už kainą, neviršijančią 50 % padidintos mažiausios kainos tai tabako veislių grupei;

kadangi priemokos dydis tikslintinas, jeigu pristatyto tabako drėgmės kiekis ne daugiau kaip 4 % skiriasi nuo tai veislių grupei patvirtinto kiekio, kuris atitinka priimtinos kokybės reikalavimus, ir kadangi, siekiant supaprastinti tabako pristatymų patikrinimus, reikia įteisinti mėginių ėmimo lygius bei dažnumą ir patikslinto svorio drėgmės kiekiui nustatyti skaičiavimo metodą;

kadangi tabako pristatymo perdirbėjams laikotarpis turėtų būti ribojamas (bet skirtingas kiek būtina atskiroms veislių grupėms), siekiant išvengti nesąžiningo perkėlimo iš vieno derliaus į kitą;

kadangi, norint išvengti apgavysčių, reikia nustatyti priemokų mokėjimo ir supirkimo kainų sąlygas; kadangi valstybės narės atsako už kitas vadovavimo ir kontrolės priemones, kaip nustatyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 17 straipsnio 1 dalyje;

kadangi, norint užtikrinti, kad būtų vykdomos visos numatytos priemonės ir būtų laikomasi kvotų susitarimų, priemokos gali būti išmokamos tik patikrinus pristatytą tabaką; kadangi 50 % priemokos dydžio išankstinis mokėjimas augintojams sumokėtinas tik tuo atveju, jei užstatas yra pateiktas; kadangi, norint sumokėti išankstinius mokėjimus grupėms, kurios negali apmokėti užstato pateikimo išlaidų, turėtų būti leidžiama panaudoti konkrečios pagalbos lėšas tokioms išlaidoms apmokėti;

kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 2075/92 nustato, jog valstybės narės priemoką išmoka tiesiogiai augintojams ir pastarieji gali perkelti savo produktų perviršį į kitą derlių, bet ne daugiau nei 10 % jiems skirtos kvotos dydžio;

kadangi pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 9 straipsnį įvedama kvotų sistema skirtingoms tabako veislių grupėms; kadangi terminai kvotoms paskirstyti turi būti tvirtinami gana anksti, kad augintojas, augindamas tabaką, galėtų kuo geriau prisitaikyti prie šių terminų;

kadangi pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 9 straipsnio 3 dalį kvotos augintojams skiriamos proporcingai vidutiniam tabako kiekiui, pristatytam perdirbti per 3 metus, skaičiuojant atgalios nuo paskutiniojo derliaus metų, ir šiuo būdu paskirtos kvotos turėtų galioti 3 metus; kadangi tam tikro tabako kiekio paskyrimas, suteikiąs teisę į priemoką, nereiškia, kad tokia teisė įgyjama ir paskesniems metams;

kadangi kiekviena valstybė narė turi nusistatyti nacionalinę kvotų atsargą, kad padidintų kvotų skyrimo susitarimų lankstumą, paskatintų augintojus pereiti prie kitų kultūrų auginimo ir palengvintų žemės ūkio valdų pertvarką valstybėje narėje; kadangi nacionalinės kvotų atsargos sudaromos tolygiai mažinant visų augintojų kvotas ir valstybei narei pajėgiant taikyti tolygaus mažinimo principą visiems kiekiams, įrašytiems į auginimo kvotų pažymas, kurios buvo perduotos nuolatos, kartu su kvotomis, kurios nebuvo įtrauktos į auginimo sutartis, įskaitant ir kiekius, įrašytus į kvotų pažymas, kurios buvo perduotos laikinai;

kadangi reikėtų nustatyti darbo tvarką, kaip skaičiuotinos auginimo kvotos augintojams, naujai pradėjusiems auginti tabaką arba pasididinusiems savo kvotas;

kadangi reikia priimti nuostatas atvejams, kai tabakas perdirbamas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis buvo išaugintas; kadangi tokiais atvejais tokio tabako kiekis turi būti įskaitomas valstybės narės, kurioje jis buvo išaugintas, ir jos augintojų naudai;

kadangi augintojams produkcijos kvotų pažymos išduodamos remiantis tabako pristatymais iš derlių, gautų ataskaitiniais metais; kadangi valstybės narės privalo padidinti kiekius kai kuriems augintojams, kurių veiklos aplinkybės gali būti laikomos ypatingomis;

kadangi derliui taikytini ribiniai kiekiai gali viršyti ankstesniam derliui patvirtintus kiekius kai kurioms tabako veislių grupėms, nors kitoms grupėms pristatymai nesiekia patvirtintųjų kiekių; kadangi papildomi kiekiai turi būti skirstomi suinteresuotosioms šalims, remiantis objektyviais kriterijais ir atsižvelgiant į valstybių narių atitinkamus prioritetus, kuriuos lemia tose valstybėse susiklosčiusios aplinkybės;

kadangi privalu leisti augintojams vienoje tabako veislių grupėje perduoti vienas kitam produkcijos kvotas, metams ir nuolatos, be to, privalu nustatyti augintojams pirmumo teisę, siekiant pagyvinti kvotų perdavimus tarp tos pačios augintojų grupės narių; kadangi, skaičiuojant kiekvienam augintojui kvotą, nereikia vertinti kiekių, pristatytų kaip metams perduotos kvotos dalies;

kadangi atsižvelgtina į faktą, jog vienos šeimos nariai gali bendrai dirbti tame pačiame auginimo vienete, ir ypač su tuo susijusius mažiausius galimus kiekius vienoje auginimo kvotų pažymoje ir sukčiavimo užkardymą;

kadangi savanoriški produkcijos kvotų mainai tarp augintojų gali padėti racionalizuoti gamybą;

kadangi reikia numatyti nuostatą dėl ginčų sprendimo bendruose komitetuose;

kadangi reikia įdiegti kvotų atpirkimo schemą su garantuojamųjų ribų mažinimo tvarka, siekiant paskatinti atskirus augintojus savo noru išeiti iš sektoriaus; kadangi kiekiai, kuriuos augintojai perka kvotų atpirkimo būdu, turėtų būti patvirtinami, bet taip, kad netrukdytų būsimiems daliniams teisės aktų pakeitimams; kadangi, norint kuo ilgiau plėtoti gamybą tame pačiame auginimo sektoriuje, pirmumo teisė perkant kvotas numatytina augintojams, perkantiems jas pagal atpirkimo schemą;

kadangi, siekiant teisingo vadovavimo, skaidrumo ir patikrinamumo augintojų grupei nepriklausą augintojai privalo atitinkamos veislių grupės to paties derliaus visą tabaką pristatyti vieninteliam perdirbėjui, pirminių perdirbėjų mokėjimai augintojų grupėms ir mokėjimai supirkimo kainomis augintojams gali būti atliekami tik banko arba pašto pavedimu į vienintelę sąskaitą, skirtą atskirų augintojų mokėjimams, viešai skelbiant apie auginimo kvotų paskyrimą kiekvienam augintojui;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 4a straipsnio 5 dalyje numatoma, jog konkreti pagalba negali viršyti 2 % visos augintojų grupėms išmokėtinos priemokos dydžio ir kad reikia išlaikyti didžiausią procentinę dalį, norint, kad augintojų grupės sąžiningai atliktų joms patikėtas užduotis, ypač susijusias su aplinkosaugos priemonėmis;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 17 straipsnio 1 dalyje numatoma, jog valstybės narės turi nuspręsti, kokių priemonių reikia imtis siekiant atitikti Bendrijos nuostatas dėl žaliavinio tabako; kadangi kontrolės priemonės turi tenkinti tam tikrus reikalavimus, kad būtų kuo vienodesnės visose valstybėse narėse ir remtųsi integruotąja administravimo ir kontrolės sistema, kaip nustatyta 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92, nustatantis tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą [1] ir kuris iš dalies buvo pakeistas Reglamentu (EB) Nr. 820/97 [2], ir kaip nurodyta 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 3887/92, kuriame išdėstytos išsamios tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymą taisyklės [3], ir kuris iš dalies buvo pakeistas Reglamentu (EB) Nr. 1078/98 [4];

kadangi kai kuriose valstybėse narėse tabakas dažniau tikrinamas pristatymo, ne perdirbimo vietose; kadangi tokie tikrinimai laikomi netinkamais; kadangi reikia patikslinti tabako pristatymo ir tikrinimo vietas;

kadangi turi būti veiksmingai stebimas atitikimas Bendrijos pagalbos nuostatoms; kadangi dėl to nustatytini išsamūs kriterijai ir techninės taisyklės, kuriomis reikėtų vadovautis atliekant administracinius patikrinimus ir patikrinimus „įvykio vietoje“; kadangi, remiantis „įvykio vietoje“ sukaupta patirtimi, reikia nustatyti rizikos analizės metodu mažiausią apžiūrų dažnumą ir patikslinti įtakos turinčių veiksnių sąrašą;

kadangi, kaip numatoma Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 5 straipsnio a ir c punktuose, priemoka suteikiama tik tuo atveju, jei lapinio tabako kilmės vieta yra konkretus, tiksliai apibrėžta vietovė, ir kad tabakas buvo pristatytas pagal auginimo sutartį; kadangi šios sąlygos gali būti lengvai apeinamos, jeigu netikrinama, ar deklaruotame pagal sutartį vietovėje iš tiesų buvo išauginta nurodytoji tabako veislė; kadangi reikia nustatyti valstybės narės atliekamų patikrinimų auginimo vietovėje mažiausią skaičių ir numatyti aptiktų pažeidimų padarinius; kadangi, laikantis proporcingumo principo, šie padariniai turi būti gana atgrasūs, kad užkirstų kelią neteisingiems deklaravimams;

---

[1] OL L 355, 1992 12 5, p. 1.
[2] OL L 117, 1997 5 7, p. 1.
[3] OL L 391, 1992 12 31, p. 36.
[4] OL L 212, 1998 7 30, p. 23.

kadangi, siekiant išvengti apgavysčių, lapinis tabakas turi patekti priežiūron nuo to momento, kai augintojas pristato jį pirminiam perdirbėjui; kadangi tabakas turi likti priežiūroje, kol bus perdirbamas ir ruošiamas patiekti į rinką; kadangi yra būtina tikrinti bet kurį iš trečiųjų šalių importuotą lapinį tabaką, kuris bus perdirbtas pirminiu lygiu ir paruoštas tiekti į rinką įmonėje, kuri taip pat perdirba Bendrijos šalyse išaugintą lapinį tabaką;

kadangi perdirbėjų ir augintojų duomenys ir dokumentai turi būti pasiekiami tinkama naudotis tikrinimo tikslais forma;

kadangi reikia nustatyti nuobaudą už bet kurį pažeidimą ir šios nuobaudos turėtų būti gana atgrasios, kad, neprieštaraudamos proporcingumo principui, atbaidytų nuo neteisėto Bendrijos pagalbos naudojimo;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės sutampa su Tabako vadybos komiteto nuomone,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Apibrėžimai

1 straipsnis

Šiame reglamente:

— „pristatymas“ – tai tam tikras veiksmas tam tikrą konkrečią dieną, kuris apima žalio tabako perdavimą iš augintojo perdirbimo įmonei pagal auginimo sutartį,

— „augintojų grupė“ – tai augintojų grupė, pripažinta tokia pagal 4 straipsnį,

— „laikinas perdavimas“ – tai auginimo kvotos pažymoje įrašytų kiekių perdavimas ne ilgiau kaip vieneriems metams, kuris negali būti kartojamas trejų metų trukmės kvotos skyrimo laikotarpiu,

— „nuolatinis perdavimas“ – tai auginimo kvotos pažymoje įrašytų kiekių perdavimas ilgiau negu vieneriems metams per trejų metų trukmės kvotos skyrimo laikotarpį,

— „pirmasis supirkėjas“ – tai įmonė, pasirašanti auginimo sutartį ir atsakinga už pirminį perdirbimą,

— „partija“ – tai visas tabakas arba jo dalis, kurį pristato augintojas, sudalytas į kelias skirtingas pagal kokybę dalis, kurios perduodamos atskirai arba visos kartu, gerai nustačius jų svorį, drėgmės kiekį ir taip sunumeravus, kad būtų galima atsekti sumokėtą supirkimo kainą ir atskirą augintoją,

— „kontrolės sertifikatas“ – tai kompetentingos kontrolės įstaigos išduotas dokumentas, patvirtinantis, kad pirminis perdirbėjas yra priėmęs minimo tabako kiekį, kad šis kiekis buvo pristatytas pagal augintojams paskirstytų kvotų pažymas ir kad visi procesai buvo atliekami pagal taisykles.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Augintojų grupės

I SKYRIUS

P r i p a ž i n i m a s

2 straipsnis

1. Valstybė narė pripažįsta augintojų grupę remdamasi iš jos gauta paraiška.

2. Augintojų grupėms neleidžiama atlikti pirminio tabako perdirbimo.

3. Tabako augintojai gali priklausyti ne daugiau kaip vienai grupei.

3 straipsnis

1. Augintojų grupė turi tenkinti šiuos reikalavimus:

a) grupė steigiama jos narių iniciatyva;

b) grupė steigiama siekiant bendromis pastangomis priderinti augintojų narių produkciją prie rinkos reikalavimų;

c) grupė patvirtina bendrąsias auginimo ir produktų patiekimo į rinką taisykles ir užtikrina, kad šių taisyklių laikytųsi ir jos nariai, ypač taisyklių dėl produktų kokybės ir auginimo patirties panaudojimo; jeigu reikia, grupė perka sėklas, trąšas ir kitas auginimo priemones;

d) grupės veikla reguliuojama pagal asociacijos įstatus, kuries apriboja jų veiklą išimtinai žaliavinio tabako auginimu. Asociacijos įstatai augintojus narius įpareigoja vykdyti bent šiuos reikalavimus:

— per grupę tiekti į rinką visą prekybai skirtą produkcijos kiekį,

— laikytis bendrųjų auginimo taisyklių;

e) grupė turi kvotos pažymą, kurioje įrašytas tonomis matuojamas kiekis – lygus arba didesnis negu I priede nustatyta garantuojamosios ribos procentinė dalis valstybei narei, kurioje ši grupė įsteigta.

Valstybės narės gali patvirtinti aukštesnę procentinę dalį ir nustatyti būtiniausias sąlygas, kuriomis atsižvelgiama į augintojų skaičių;

f) grupės asociacijos įstatuose yra nuostatos, kuriose numatoma, kad grupės nariai gali pasitraukti iš grupės, jeigu:

— jie išbuvo grupės nariais bent metus nuo jos pripažinimo,

ir

— tuo atveju, jei jie vėliausiai iki spalio 31 dienos raštu pranešė grupei apie savo numatomą pasitraukimą kito derliaus atžvilgiu. Šios nuostatos taikytinos nepažeidžiant nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, turinčių konkrečiais atvejais apsaugoti grupę ar jos kreditorius nuo finansinių padarinių, kurių gali rastis dėl nario pasitraukimo, taip pat nepažeidžiant teisės aktų, užkertančių kelią nariui pasitraukti iki finansinių metų pabaigos;

g) grupės įsisteigimo forma ir visos veikos užkerta kelią bet kokiai diskriminacijai, kuri kenkia bendrosios rinkos funkcionavimui ir trukdo pasiekti Sutarties bendruosius tikslus, ypač diskriminacijai, susijusiai su pilietybe ar nacionaline priklausomybe arba įsteigimo vieta:

— augintojų arba grupių, pageidaujančių tapti grupių nariais,

ar

— jų ekonominių partnerių;

h) grupė turi būti juridinis asmuo arba turėti pakankamą veiksnumą, kad galėtų pasinaudoti savo teisėmis ir vykdytų pareigas, nustatytas nacionalinėje teisėje;

i) grupė tvarko sąskaitas taip, kad kompetentinga institucija galėtų pagal jas nuodugniai patikrinti, kaip grupė panaudojo konkrečią pagalbą;

j) grupė nesilaiko dominuojančios padėties Bendrijoje, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant tikslų, nustatytų Sutarties 38 straipsnyje;

k) grupės asociacijos įstatuose papildomai yra nustatyta, kad jos nariai privalo tenkinti c ir d punktuose išdėstytas sąlygas ne vėliau kaip:

— pripažinimo įsigaliojimo dieną

arba

— įsijungimo į grupę dieną, jeigu tai įvyksta vėliau nei pripažinimo dieną.

2. Prekyba per grupę, kaip numatyta 1 dalies d punkte, apimabent šiuos procesus:

— grupė savo vardu, atstovaudma grupės nariams, sudaro auginimo sutartis visai grupės narių produkcijai,

— visa grupės narių produkcija tiekiama, paruošus ją pagal pristatymo perdirbėjams bendruosius standartus.

4 straipsnis

1. Valstybė narė tyra kompetentinga pripažinti augintojų grupes, kurių buveinės įregistruotos jos teritorijoje.

2. Sprendimą dėl pripažinimo valstybė narė priima per 60 dienų nuo paraiškos dėl pripažinimo įteikimo dienos tuo atveju, jei tenkinami 3 straipsnio reikalavimai.

3. Valstybė narė nustato pripažinimo įsigaliojimo datą. Ši diena negali būti ankstesnė už tą, kurią prasidėjo faktinė grupės veikla.

5 straipsnis

1. Augintojų grupė kasmet iki lapkričio 15 d. atnaujina susijusią su pripažinimu informaciją ir praneša valstybei narei apie bet kuriuos pakeitimus, padarytus per praėjusį laikotarpį.

2. Augintojų grupei, lapkričio 15 dieną tenkinančiai pripažinimo sąlygas, pripažinimas lieka galioti ir kitų metų derliui.

3. Augintojų grupė, lapkričio 15 dieną netenkinanti pripažinimo sąlygų, iki paskutinės auginimo sutarčių sudarymo dienos, kaip nustatyta 10 straipsnio 1 dalyje, dar gali pateikti paraišką dėl pripažinimo, kaip nustatyta 4 straipsnyje, siekdama, kad pripažinimas galiotų ir kitų metų derliui.

II SKYRIUS

Pripažinimo panaikinimas

6 straipsnis

1. Atitinkama valstybė narė panaikina augintojų grupės pripažinimą, jeigu:

a) konkreti pagalba naudojama kitais nei 40 straipsnio 2 dalyje nustatytais tikslais;

b) nebevykdomos pripažinimo sąlygos;

c) pripažinimas buvo suteiktas remiantis klaidinga informacija;

d) pripažinimas buvo gautas nesąžiningomis priemonėmis;

e) Komisija nusprendžia, kad susitarimams, sprendimams ir suderintiesiems veiksmams taikytina Sutarties 85 straipsnio 1 dalis;

f) paaiškėja, kad taikytinos 51 straipsnio nuostatos.

2. Pripažinimo panaikinimas valstybės narės nutarimu įsigalioja nuo dienos, kurią buvo nustota tenkinti pripažinimo reikalavimus, tuo atveju, nepažeidžiant 5 straipsnio 2 ir 3 dalių.

Pagalba, išmokėta po minėtos dienos, turi būti grąžinta kartu su palūkanomis, priskaičiuotomis nuo pagalbos išmokėjimo iki grąžinimo dienos. Palūkanų norma taikytina tokio paties dydžio, kaip ir nacionalinėje teisėje nustatytais analogiškais grąžinimo atvejais.

3. Jeigu pripažinimas buvo atšauktas dėl šiurkščių pažeidimų, grąžintina pagalba didinama 30 %.

Tokiais bei 51 straipsnio pritaikymo atvejais atnaujinti pripažinimą leistina tik po 12 mėnesių nuo jo panaikinimo dienos.

4. Panaikinus pripažinimą, augintojų grupė privalo pakartotinai pateikti paraišką dėl pripažinimo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Pirminiai perdirbėjai

7 straipsnis

1. Valstybė narė, kurios teritorijoje įsikūręs pirminis perdirbėjas, patvirtina pirminius perdirbėjus, turinčius teisę pasirašyti auginimo sutartis.

2. Sprendimą dėl patvirtinimo valstybė narė priima pagal paraišką dėl patvirtinimo, vadovaudamasi Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 6 straipsnio 2 dalimi ir kitomis savo pačios nustatytomis sąlygomis per 60 dienų nuo paraiškos pateikimo dienos ir, jeigu šią paraišką tenkina, nustato patvirtinimo įsigaliojimo dieną. Pirminio perdirbėjo patvirtinimo data negali būti ankstesnė už paraiškos pateikimo dieną.

3. Valstybei narei panaikinus pirminio perdirbėjo patvirtinimą, panaikinimas įsigalioja kitam derliui nuo dienos, kurią buvo nustota tenkinti vieną ar kelias patvirtinimo sąlygas, arba 53 straipsnyje numatytu atveju.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Priemokų schema

I SKYRIUS

Auginimo vietovės

8 straipsnis

Kiekvienai veislių grupei auginimo vietovės, į kurias daroma nuoroda Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 5 straipsnio a punkte, yra nustatyti šio reglamento II priede.

Valstybės narės gali patikslinti auginimo vietovių ribas mažinimo linkme ir pirmiausia aukštesnės kokybės tikslu. Apribotas auginimo vietovė negali viršyti administracinio vieneto ploto, o Prancūzijoje – kantono ploto.

II SKYRIUS

Auginimo sutartys

9 straipsnis

1. Auginimo sutartys, kaip nurodoma Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 5 straipsnio c punkte, yra sudaromos tarp pirminio perdirbėjo, kaip vienos šalies, ir augintojų grupės arba atskiro grupei nepriklausančio augintojo, kaip kitos šalies.

2. Auginimo sutartys yra sudaromos tabako veislių grupei. Jos įpareigoja pirminį perdirbėją priimti sutartyje nurodytą pristatysimą lapinio tabako kiekį, o atskirą grupei nepriklausantį augintoją arba augintojų grupę – pristatyti pirminiam perdirbėjui šitą kiekį arba jo dalį, nelygu leidžia auginimo sąlygos.

3 Auginimo sutartyse būtinai nurodomi bent šie duomenys:

a) sutarties šalys;

b) nuoroda į augintojo kvotos pažymą;

c) tabako veislių grupė, kuriai taikoma sutartis, ir, jeigu reikia, tabako veislė;

d) didžiausias pristatytinas kiekis;

e) tiksli vieta, kurioje auginamas tabakas (auginimo vietovė, kaip nurodyta 1 straipsnyje, provincija, savivaldybė, sklypo tapatybė pagal integruotąją kontrolės sistemą, kaip nurodyta 43 straipsnyje);

f) minėto sklypo plotas atmetus privažiavimo kelius ir aptvarus;

g) supirkimo kaina pagal kokybės pakopą, neįskaičiuojant priemokos, privalomųjų mokėjimų už paslaugas ir mokesčių;

h) būtiniausi kokybės reikalavimai, dėl kurių sulygstama atskirai kokybės pakopai, esant iš viso bent 3 pakopoms, ir augintojo įsipareigojimas pristatyti perdirbėjui bent šiuos reikalavimus tenkinantį žaliavinį tabaką;

i) pirminio perdirbėjo įsipareigojimas mokėti augintojui supirkimo kainą pagal kokybės pakopą;

j) terminas, iki kada turėtų būti sumokėta pirkimo kaina, kuris negali būti didesnis negu 30 dienų nuo pristatymo dienos;

k) išlyga dėl sutarties pardavimo aukcione, jeigu valstybė narė nusprendžia taikyti 12 straipsnį.

Jeigu valstybė narė yra nusprendusi mokėti augintojams priemokas per pirminius perdirbėjus pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 6 straipsnio 4 dalies antrą įtrauką, auginimo sutartyje turi būti perdirbėjo įsipareigojimas papildomai prie supirkimo kainos mokėti augintojui sumą, lygią priemokai už sutartyje nurodytą ir faktiškai pristatytą kiekį.

4. Sutartys galioja tik vienam derliui.

5. Kaip nustatyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 10 straipsnio 2 dalyje, auginimo sutarties šalys gali iš dalies pakeisti sutartį rašytu, padidindamos sutartyje nurodytus pradinius kiekius, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) dalinis pakeitimas tiksliai apibūdina augintojo produkcijos pagal kiekvieną veislių grupę perviršį, gautą iš sutartyje nurodyto derliaus vietose ir neviršijančio 10 % augintojui skirtos šitam derliui kvotos;

b) dalinis pakeitimas pateikiamas kompetentingai organizacijai įregistruoti ne vėliau kaip dešimtą dieną nuo šio reglamento 16 straipsnio 1 dalyje nustatytos dienos;

Pirmame punkte nurodytą dalinį pakeitimą kompetentinga organizacija įregistruoja, patikrinusi, ar augintojas neperkelia ankstesnio derliaus perviršio.

10 straipsnis

1. Auginimo sutartys sudaromos iki derliaus metų gegužės 30 d., išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Išskyrus *force majeure* atvejus, sudarytosios auginimo sutartys pateikiamos įregistruoti kompetentingai institucijai per 10 dienų nuo paskutinės leistinos sutarčių sudarymo dienos.

3. Jeigu terminas sutartims sudaryti, kaip nurodoma 1 punkte, arba terminas sutartims įregistruoti, kaip nurodoma 2 punkte, viršijamas daugiausia 15 dienų, išmokama 20 % mažesnė priemoka.

4. Kompetentinga institucija yra valstybės narės, kurioje numatoma perdirbti tabaką, jurisdikcijoje. Jeigu tabaką ketinama perdirbti kitoje valstybėje narėje negu toji, kurioje jis buvo išaugintas, kompetentinga institucija valstybės, kurioje ketinama perdirbti, tuoj pat siunčia registruotos sutarties kopiją augintojo valstybės narės kompetentingai institucijai.

Jeigu ši institucija pati netikrina priemokų sistemos, ji siunčia registruotos sutarties kopiją kontrolės agentūrai.

11 straipsnis

Jeigu auginimo sutartis sudaroma tarp perdirbėjo ir augintojų grupės, prie jos pridedama augintojų ir jų naudojamų plotų sąrašas, kaip nustatyta 9 straipsnio 3 dalies e ir f punktuose, ir šiems augintojams skirtų kvotų duomenys.

12 straipsnis

1. Iki derliaus metų sausio 31 d. valstybė narė nusprendžia, ar taikytina auginimo sutarčių aukcionų schema visoms jos teritorijoje pasirašomoms sutartims.

2. Auginimo sutarčių aukcionų schema reikalauja, kad į sutartis būtų traukiama 9 straipsnio 1 dalyje minima išlyga, kuri leidžia augintojams pakeisti pirminį supirkėją kitu pirminiu supirkėju ne vėliau kaip likus 20 dienų iki tabako pristatymo pirmosios dienos.

Toks pakeitimas yra įmanomas, jeigu pirminis perdirbėjas, kuris pareiškia galėsiantis perimti sutartį, pateikia vieną ar kelis oficialius pasiūlymus. Naujosios kainos, neįskaičiuojant priemokos, privalomųjų mokėjimų už paslaugas ir mokesčių, turi būti bent 10 % didesnės už nurodytas sutartyje.

3. Oficialius pasiūlymus gavusieji augintojai registruotu laišku praneša pirmajam supirkėjui apie naujas kainas, į kurias neįskaičiuota priemoka, privalomieji mokėjimai už paslaugas ir mokesčiai.

4. Pirmieji sutartyje įrašyti supirkėjai nekeičiami kitais, jeigu per 7 dienas nuo 3 dalyje minimo registruoto laiško gavimo dienos praneša augintojui sutinkantys su naujomis kainomis, susidarysiančiomis pagal aukciono tvarką. Pirmieji supirkėjai, kurie nepriima naujųjų kainų arba nespėja atsakyti iki nustatytojo termino, sutartyje keičiami pirminiu perdirbėju, oficialiai pasiūliusiu augintojui aukščiausią kainą.

5. Augintojai informuoja pirminį perdirbėją ir valstybę narę apie tokį pakeitimą iki tabako pristatymo pirmosios dienos, siųsdami pastarajai susitariančiųjų šalių pasirašytą pradinės sutarties pakeistąjį variantą.

6. Jeigu vienoje valstybėje narėje išaugintas tabakas perdirbamas kitoje valstybėje narėje, auginimo sutarčių aukcionų schema grindžiama augintojo valstybės narės patvirtintomis nuostatomis.

III SKYRIUS

Būtiniausi kokybės reikalavimai

13 straipsnis

Perdirbėjams pristatomas tabakas turi būti nesugedęs ir tinkamos prekinės kokybės, neturintis III priede išvardytų savybių. Sutarties šalys gali sutarti ir dėl griežtesnių kokybės reikalavimų.

14 straipsnis

Valstybės narės gali numatyti nuostatą dėl ginčų, kylančių dėl pirminiam perdirbėjui pristatomo tabako kokybės, perdavimo arbitražo teismui. Valstybės narės nustato taisykles, kurios apima tokių įstaigų narystės ir sprendimų priėmimo tvarkos klausimus. Tokiose įstaigose turi būti po vieną ar daugiau augintojų ir perdirbėjų atstovų, kurių turi būti po lygiai.

IV SKYRIUS

Priemokų ir išankstinių mokėjimų sumokėjimas

15 straipsnis

1. Šio reglamento V priede išdėstomos išsamios taisyklės dėl priemokos sudėtinių dalių, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 4a straipsnio 1 dalyje, dėl mažiausio kintamosios dalies ir visos priemokos santykio ir dėl kintamosios dalies skaičiavimo metodo. Valstybė narė gali padidinti kintamosios dalies ir visos priemokos santykį ne daugiau nei iki 45 %.

2. Nustatyto dydžio priemokos dalis, kurią gauna augintojų grupė, kad išskirstytų ją visą visiems grupės nariams, arba atskiri grupei nepriklausą augintojai, taip pat kiekis, kuris sugretintinas su atitinkama auginimo kvota, yra skaičiuojami konkrečiai tabako veislių grupei pagal lapinio tabako svorį, jeigu šis tabakas tenkina būtiniausius kokybės reikalavimus ir jį yra priėmęs pirminis perdirbėjas.

Jeigu drėgmės kiekis skiriasi nuo lygmens, nustatyto tai veislei IV priede, šis kiekis patikslinamas kiekvienam skirtumo procentui, bet ne daugiau už 4 % drėgmės.

3. Metodai drėgmės kiekiui, mėginių ėmimo lygmenims ir dažnumui nustatyti, taip pat skaičiavimo metodas, kuriuo patikslinamas tabako svoris, naudotini tokie, kaip išdėstyti VI priede.

4. Kintamoji priemokos dalis, kurią gauna augintojų grupė, kad ją visą perskirstytų visiems grupės nariams, skaičiuojama kiekvienai pristatytai partijai pagal supirkimo kainą, kurią už tą partiją sumokėjo pirminis perdirbėjas.

16 straipsnis

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, augintojai privalo pristatyti pirminiam perdirbėjui visą savo produkciją, priskiriamą VI, VII ir VIII veislių grupėms, iki kitų po derliaus nuėmimo metų balandžio 30 d., o likusių veislių grupėms priskiriamą produkciją - iki kitų po derliaus nuėmimo metų balandžio 15 d., antraip jie netenka teisės į priemoką.

Tabakas turi būti pristatomas tiesiai į tą vietą, kurioje bus perdirbamas, arba į patvirtintą supirkimo centrą, jeigu tai leidžia valstybė narė. Kompetentinga kontrolės įstaiga patvirtina tokius supirkimo centrus, kurie privalo turėti tinkamą įrangą, svarstykles ir patalpas.

2. Kiekvienas augintojas iki gegužės 10 dienos privalo raštu pranešti kompetentingai kontrolės įstaigai apie 1 dalyje nustatytais terminais pirminiam perdirbėjui nepristatyto lapinio tabako, priskiriamo VI, VII ir VIII veislių grupėms, kiekį, o iki balandžio 25 d. – apie likusioms veislių grupėms priskiriamo nepristatyto lapinio tabako kiekį, kartu nurodydamas vietą, kurioje saugomas tabakas. Kompetentinga įstaiga imasi reikiamų veiksmų, kad jokia 1 dalyje nustatytais terminais nepristatyto pirminiam perdirbėjui tabako dalis nebūtų vėliau deklaruota kaip kito derliaus dalis.

17 straipsnis

Atskiri grupei nepriklausą augintojai gali pristatyti vienos veislių grupės to paties derliaus tabaką tik vieninteliam perdirbėjui.

18 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga kontrolės įstaiga moka:

— nustatyto dydžio priemokos dalį augintojų grupei arba atskiram augintojui, kuris nėra grupės narys,

— kintamąją priemokos dalį ir konkrečią pagalbą augintojų grupei

pagal kompetentingos kontrolės įstaigos išduotą kontrolės sertifikatą, kuriame patvirtinama, kad tabakas buvo pristatytas, ir pateikiamas įrodymas, kad už jį buvo sumokėta supirkimo kaina, kaip nurodoma 9 straipsnio 3 dalies i punkte.

2. Valstybė narė privalo sumokėti augintojams nustatyto dydžio priemokos dalį ir konkrečią pagalbą per 30 dienų nuo 1 dalyje minimų dokumentų pateikimo dienos.

Kintamoji priemokos dalis išmokama augintojų grupei per 30 dienų nuo 1 dalyje minimų dokumentų pateikimo dienos ir nuo augintojų grupės pareiškimo apie tai, kad yra užbaigti kiekvienos veislių grupės pristatymai, paskelbimo dienos.

3. Augintojų grupė išmoka savo nariams nustatyto dydžio ir kintamąją priemokos dalį banko arba pašto pavedimu per 30 dienų nuo minėtų lėšų gavimo dienos.

4. 1 ir 2 dalyje nurodyti mokėjimai augintojų grupėms, taip pat perdirbėjų mokėjimai supirkimo kainomis augintojams gali būti atliekami tik banko arba pašto pavedimu į vienintelę sąskaitą, kuri augintojų grupės atveju turi būti susieta su mokėjimais atskiriems augintojams.

5. Nepaisant 1 dalies, įrodyti mokėjimų supirkimo kainomis, kaip nurodoma 9 straipsnio 3 dalies i punkte, jeigu akivaizdžiai matyti, kad sutartį pasirašiusiam pirminiam perdirbėjui yra iškelta bankroto byla arba jis dalyvauja panašiuose procesiniuose veiksmuose, taip pat jeigu jam yra teisėtai paskelbtas bankrotas.

19 straipsnis

1. Valstybė narė augintojams gali taikyti priemokos išankstinių mokėjimų sistemą pagal 2–8 dalių reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodomas išankstinis mokėjimas mokamas pagal augintojo paraišką remiantis kompetentingos kontrolės įstaigos parengta teisės į išansktinį mokėjimą pažyma.

3. Kartu su paraiška išansktiniams mokėjimui turi būti pateikiami šie dokumentai, išskyrus tuos atvejus, kai valstybė narė numato kitaip remdamasi tuo, kad juos jau turinti:

a) auginimo sutarties, sudarytos augintojo vardu, kopija;

b) kopija augintojui išduotos kvotos pažymos, kuria remiasi minėtoji auginimo sutartis;

c) šio augintojo rašytinis pareiškimas su tiksliai nurodytais jo šio derliaus tabako kiekiais,kurie bus pristatyti.

4. 2 dalyje nurodytą pažymą išduoda kompetentinga kontrolės įstaiga, jeigu 3 dalyje minimi dokumentai buvo patikrinti ir jeigu augintojo rašytinis pareiškimas yra pagrįstas.

5. Augintojui skirtos priemokos išankstinis mokėjimas, galįs siekti iki 50 % priemokos dydžio, pateikus užstatą, kurio vertė 15 % didesnė už išankstinio mokėjimo dydį.

Išansktinis mokėjimas mokamas nuo derliaus metų spalio 16 dienos ir turi būti išmokėtas per 30 dienų nuo 2 dalyje minimos paraiškos padavimo dienos ir įrodymo dėl užstato pateikimo pristatymo dienos, išskyrus atvejį, kada paraiška paduota iki rugsėjo 16 dienos. Pastaruoju atveju išmokėjimo laikotarpis ilginamas iki 60 dienų.

6. Jeigu augintojų grupei išankstinis mokėjimas buvo suteiktas, bet neišmokėtas jos nariams arba sugrąžintas valstybei narei per 30 dienų nuo gavimo dienos, už tokį išansktinį mokėjimą, kurį dar galima atsiimti, grupė moka palūkanas valstybės narės nustatyta palūkanų norma. Palūkanos skaičiuojamos nuo išansktinio mokėjimo gavimo ir įregistravimo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fonde (ŽŪOGF) dienos.

7. Išmokėtas išansktinis mokėjimas atskaitomas iš augintojui skirtos priemokos pagal 18 straipsnio 1 dalį, pradedant pirmuoju pristatymu.

Užstatas grąžinamas, kai pateikiamas kontrolės sertifikatas dėl pristatyto tabako kiekio, taip pat įrodymai, kad visa priemokos suma buvo išmokėta teisę į šią priemoką turintiems augintojams. Valstybės narės turėtų nustatyti ir kitas sąlygas, pirmiausia – tabako pristatymo laikotarpius ir mažiausius kiekius, kuriems gali būti išduodami kontrolės sertifikatai. Išmokėjus 50 % priemokos, į pinigus iškeičiama 50 % užstato grąžinama. Užstatas grąžinamas, kai iš mokėtinų priemokų buvo atskaitytas visas išmokėtas išankstinis mokėjimas.

8. Jeigu augintojų pristatymų nepakanka visam išmokėtam išansktiniams mokėjimui atskaityti iš mokėtinų priemokų per laikotarpį, nustatytą 16 straipsnio 1 dalyje, šių augintojų užstatas negrąžinamas (išskyrus *force majeure* atvejus) suma lygia pristatymais nepadengta išankstinio mokėjimo daliai.

9. Valstybės narės nustato visas kitas sąlygas, kurių reikia išansktiniams mokėjimams išmokėti, pirmiausia – galutinę datą įkeitimų paraiškoms. Pradėję pristatymus, augintojai negali pateikti paraiškų išansktiniams mokėjimams gauti.

20 straipsnis

1. Už 1999 ir 2000 metų derlius valstybės narės gali mokėti augintojams priemokas per pirminius perdirbėjus. Tokiais atvejais valstybės narės kompetentinga kontrolės įstaiga augintojams moka:

— nustatyto dydžio priemokos dalį augintojų grupei arba atskiriems augintojams, kurie nėra grupės nariai,

— kintamąją priemokos dalį ir konkrečią pagalbą augintojų grupėms,

remdamasi kontrolės sertifikatu ir įrodymais, kad buvo sumokėta supirkimo kaina, kaip nurodyta 9 straipsnio 3 dalies i punkte.

2. Valstybė narė išmoka pirminiam perdirbėjui priemoką šiais terminais:

a) nustatyto dydžio priemokos dalį ir konkrečią pagalbą – per 30 dienų nuo 1 dalyje minimų dokumentų pateikimo dienos;

b) kintamąją priemokos dalį – per 30 dienų nuo augintojų grupės pareiškimo ir 1 dalyje minimų dokumentų įteikimo dienos.

3. Pirminis perdirbėjas išmoka atitinkamam augintojui nustatyto dydžio priemokos dalį ir, jeigu reikia, kintamąją dalį bei konkrečią pagalbą per 10 dienų nuo jų gavimo dienos.

4. 1 dalyje minimos sumos gali būti išmokamos tik banko arba pašto pavedimu į vienintelę sąskaitą, kuri augintojų grupės atveju turi būti susieta su mokėjimais atskiriems grupės nariams.

21 straipsnis

1. Priemokas ar jų išansktinius mokėjimus išmoka valstybė narė, kurioje buvo išaugintas tabakas. Šie mokėjimai išmokami augintojui valstybės narės, kurioje buvo išaugintas tabakas, valiuta.

2. Jeigu tabakas perdirbamas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis buvo išaugintas, perdirbančioji valstybė narė, atlikusi būtinus patikrinimus, pateikia auginančiai valstybei narei visą reikiamą informaciją, kuri leidžia išmokėti priemoką arba grąžinti užstatą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

Auginimo kvotos

I SKYRIUS

Kvotų skyrimas

22 straipsnis

1. Valstybė narė skirsto atskiriems augintojams, kurie nėra augintojų grupės nariai, ir augintojų grupėms auginimo kvotas kiekvienai veislių grupei trejiems derliams į priekį, laikydamasi garantuojamųjų ribų, kurios įtvirtintos Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 9 straipsnio 2 dalyje, ir nustatydama kvotos dydį proporcingai atskiro augintojo ar augintojų grupės perdirbti pristatyto tabako vidutiniam metiniam kiekiui, kuris imamas iš trejų ankstesnių metų prieš paskutinį derlių.

2. Valstybė narė gali skirstyti auginimo kvotas atskiriems augintojams, kurie nėra augintojų grupės nariai, ir augintojų grupėms tiesiogiai, arba reikalauti, kad tokie atskiri augintojai ir augintojų grupės pateiktų paraiškas auginimo kvotoms gauti.

3. Valstybė narė išduoda auginimo kvotų pažymas atskiriems augintojams, kurie nėra augintojų grupės nariai, ir augintojų grupėms ne vėliau kaip derliaus metų sausio 31 dieną.

23 straipsnis

Auginimo kvotų skyrimas negali daryti žalos kvotų skyrimui vėlesniais metais.

24 straipsnis

1. Kiekvienam augintojui skiriama kvota yra lygi jo auginamo tabako vidutinis kiekiui, kuris atitinkąs procentinę visų augintojų vidutinių kiekių sumos procentinę dalį, skaičiuojamą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 9 straipsnį ir šio reglamento 22 ir 25 straipsnius, šią procentinę dalį valstybė narė taiko tos veislių grupės konkrečioms garantuojamosioms riboms.

2. Jeigu augintojų grupės narys palieka grupę, jis išsaugo teisę į savo kvotą, apskaičiuotą pagal 1 dalį.

3. Auginimo kvotos augintojams, naujai pradėjusiems auginti tabaką arba pasididinusiems savo kvotas pagal 29 straipsnio 3 dalį, skaičiuotinos tokiu būdu:

— patikslintos kvotos paliekamos nepakeistos derliams po paskirstymo pagal 29 straipsnio 3 dalį iki pat naujo trimečių kvotų skirstymo,

— paskirsčius kvotas, augintojai gauna savo auginimo kvotas pagal 1 dalies nuostatas.

4. Augintojai, pasididinusieji savo kvotas laikino perdavimo dėka, po kvotų paskirstymo gauna savo auginimo kvotas proporcingai vidutiniam pristatyto tabako kiekiui, neįtraukiant į jį jiems perduotųjų auginimo kvotų.

5. Augintojai, pasididinusieji savo kvotas nuolatinio perdavimo dėka, po kvotų paskirstymo gauna savo auginimo kvotas proporcingai vidutiniam pristatyto tabako kiekiui, įtraukiant į jį jiems perduotąsias auginimo kvotas.

6. Augintojų procentinės dalys išreiškiamos bent keturiomis dešimtainės trupmenos skiltimis. Kvotos išreiškiamos kilogramais.

25 straipsnis

1. Skaičiuojant vidutinius perdirbti pristatyto tabako kiekius laikytina, kad visas vieno derliaus tabakas pristatomas to derliaus kalendoriniais metais. Tačiau pagal 9 straipsnio 5 dalį pristatomiems perdirbti tabako kiekiams laikytina, kad tabakas pristatomas tais derliaus metais, kuriais jam buvo paskirta priemoka. Šiuose skaičiavimuose vertinti galima tik faktiškai pristatytą ir tinkamą priemokai gauti tabaką.

2. Tabako kiekiai, kuriuos pristato augintojai iš kitų auginimo vietovių, negu kad nustatyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 5 straipsnio a punkte, nevertinami atliekant 1 dalyje minimus skaičiavimus.

26 straipsnis

1. Jeigu vienoje valstybėje narėje išaugintas tabakas yra perdirbamas kitoje valstybėje narėje, kvotos skiriamos pagal 2, 3 ir 4 dalis.

2. Perdirbančioji valstybė narė praneša auginančiai valstybei narei apie žaliavinio tabako kiekius, kurie ataskaitiniais metais jai buvo pristatyti perdirbti iš šios auginančios valstybės narės, nurodydama kiekius pagal kiekvieną augintoją ir kiekvieną veislių grupę, kad šiuos duomenis galima būtų panaudoti skaičiuojant auginimo kvotas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 9 straipsnio 3 dalį.

3. Ši informacija perduodama ne vėliau kaip iki lapkričio 15 dienos ankstesniais nei planuojamas derlius metais.

4. Valstybė narė paskirsto konkrečios garantuojamosios ribos kiekį atitinkantį kiekį augintojams, kurie ataskaitiniais metais pristatė tabaką kitoje valstybėje narėje esantiems perdirbėjams, kaip nurodyta 2 dalyje.

Paskirsčius auginimo kvotas, augintojai, kurie ataskaitiniais metais pristatė tabaką kitoje valstybėje narėje esantiems perdirbėjams, turi būti vertinami lygiai taip, kaip ir pristačiusieji produkciją savo valstybėje narėje esantiems perdirbėjams.

II SKYRIUS

Kvotų pažymos

27 straipsnis

1. Valstybė narė išduoda auginimo kvotų pažymas pagal visas veislių grupes, neviršydama jų garantuojamųjų ribų, augintojams, esantiems auginimo auginimo vietovėse, pripažintose Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 5 straipsnio a punkte.

Auginimo kvotų pažymose pirmiausia nurodoma sertifikato turėtojas, veislių grupė ir tabako kiekis, kuriam galioja pažyma.

2. Valstybės narės nustato auginimo kvotų pažymų išdavimo tvarką ir patvirtina priemones, kuriomis užkertamas kelias sukčiavimams, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 17 straipsnyje.

3. Valstybės narės nustato mažiausius būtinus kiekius, pakankamus auginimo kvotoms išduoti. Šie kiekiai negali viršyti 500 kg.

4. Jeigu augintojai gali įrodyti, kad išskirtinės aplinkybės ataskaitiniu laikotarpiu jiems nulėmė vieną neįtikėtinai prastą derlių, valstybė narė, gavusi tokio augintojo prašymą, nusprendžia, koks kiekis turėtų atitikti šitokį derlių naujoje kvotos pažymoje. Tas kiekis negali viršyti šitokio derliaus kvotos pažymoje įrašytųjų kiekių.

III SKYRIUS

Garantuojamųjų ribų pakeitimas

28 straipsnis

1. Jeigu veislių grupei patvirtinta garantuojamoji riba atskiram derliui ir atskirai valstybei narei yra didesnė už ankstesnio derliaus garantuojamąją ribą, kiekio perviršis turi būti išskirstytas vadovaujantis objektyviais ir pagrįstais kriterijais, kuriuos patvirtina ir apie tai paskelbia valstybė narė.

Valstybės narės gali kelti sąlygą, kad papildomi kiekiai būtų skiriami pirmumo tvarka augintojams:

a) kuriems jų kvotų pažymoje įrašytas kiekis buvo sumažintas atsižvelgus į ankstesnį derlių kitoje veislių grupėje;

b) kurie galėtų smarkiai patobulinti tabako gamybą tam tikroje veislių grupėje, jeigu gautų papildomų kiekių.

2. Jeigu veislių grupei patvirtinta garantuojamoji riba atskiram derliui ir atskirai valstybei narei yra žemesnė už ankstesnio derliaus garantuojamąją ribą, šį skirtumą pasidalija augintojai proporcingai vidutiniam tabako kiekiui, kurį kiekvienas atskiras augintojas patiekė perdirbti per 3 metus, iki paskutinio derliaus metų, jeigu tai netrukdo diegti kvotos atpirkimo programą, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 14 straipsnyje.

IV SKYRIUS

Nacionalinės kvotų atsargos

29 straipsnis

1. Siekdamos paskatinti augintojus pereiti prie kitų lauko kultūrų ir pertvarkyti savo valdas, valstybės narės nustato nacionalinį kvotos rezervą kiekvienos veislių grupės kiekvienam derliui.

2. Šis rezervas sudaromas iš kvotų nuomažio, gaunamo tolygiai mažinant visiems atskiriems augintojams ir augintojų grupėms paskirtas kvotas. Valstybė narė kiekvienais metais nustato šio rezervo dydį tarp 0,5 % ir 2 % garantuojamosios ribos tai pačiai veislių grupei.

Kartu valstybė narė gali pasinaudoti ir:

— galimybe nustatyti tolygų sumažinimą iki 2 % kiekių, įraytų nuolatos perduotose auginimo kvotų pažymose,

ir/arba

— auginimo kvotomis, kurios liko nepanaudotos auginimo sutartyse paskutinę jas sudaryti leidžiamą dieną.

3. Nacionalinis rezervas augintojams arba pageidaujantiems jais būti skirstoma pagal šios antraštinės dalies I skyriaus nuostatas ir auginimo vietoves, pripažintas pagal Reglamento (EEB) Nr. 75/92 5 straipsnio a punktą, vadovaujantis valstybės narės nustatytais objektyviais kriterijais.

V SKYRIUS

Kvotų perdavimas

30 straipsnis

Kvotos gali būti perduodamos laikinai arba nuolatos.

31 straipsnis

1. Jeigu tabako auginimo ūkis perduodamas trečiajai šaliai, nesvarbu dėl kokių priežasčių, ši šalis turi teisę naudotis auginimo kvotos pažyma visą ataskaitinį laikotarpį nuo perdavimo dienos, jeigu galiojanti sutartis nenustato kitaip.

2. Jeigu trečiajai šaliai perduodama tik dalis tabako auginimo ūkio, ši šalis turi teisę naudotis auginimo kvotos pažyma proporcingai perimtam žemės ūkio naudmenų plotui. Vis dėlto suinteresuotosios šalys gali susitarti, kad pilnutinę teisę pasiliktų ankstesnysis arba įgytų naujasis augintojas.

3. Nepažeidžiant straipsnio 1 dalies, augintojai, kurie dirbo išsinuomotą žemę, išlaiko teisę į kvotą nuomai pasibaigus.

4. Keli vienos šeimos nariai, kurie bendrai ūkininkauja ar ūkininkavo tabako auginimo ūkyje, privalo pateikti paraišką vienai auginimo kvotai, kurioje būtų įrašomas bendras suminis kiekis.

32 straipsnis

1. Valstybės narės leidimu augintojai gali tarpusavyje mainytis teisėmis į auginimo kvotų pažymas skirtingoms veislių grupėms.

2. Teisių į auginimo kvotų pažymas skirtingoms veislių grupėms mainai pagal straipsnio 1 dalį laikytini atskaitinių kiekių, kuriems buvo išduotos kvotų pažymos, nuolatiniu perdavimu iš augintojo augintojui.

33 straipsnis

1. Valstybės narės viduje atskiri augintojai gali tarpusavyje laikinai arba nuolatos mainytis visais jiems išduotose auginimo kvotų pažymose įrašytais kiekiais arba jų dalimis, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) dar nebuvo spėta kvotos pažymos įtraukti į auginimo sutartis;

b) perėmėjas jau yra gavęs auginimo kvotą tai pačiai veislių grupei;

c) perdavimas yra suinteresuotųjų šalių rašytinio susitarimo dalykas, darant susitarime nuorodą į auginimo kvotos, kai perduodama visa kvota arba jos dalis, pažymą;

d) c punkte minimas susitarimas buvo pateiktas kompetentingai įstaigai įregistruoti per 30 dienų nuo 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos datos;

e) pateikiant kompetentingai įstaigai perdavimo susitarimą, jai kartu grąžinamas auginimo kvotos pažymos, kurioje įraytus kiekius ar jų dalis ketinama perduoti, originalas;

f) kvotos pažymą perduodantis augintojas priklauso augintojų grupei, yra gavęs grupės sutikimą perdavimui, o kvotos perėmėjas nėra tos pačios augintojų grupės narys. Toks sutikimas yra būtina sąlyga perdavimui, bet tampa įmanomu tik po to, kai nė vienas grupės narys nepareiškė noro perimti kvotą tokiomis pačiomis sąlygomis. Jeigu perduodama tarp augintojų, kurie yra tos pačios grupės nariai, būtina pranešti grupei apie perdavimą;

g) nuolatinis perdavimas taikytinas tik augintojams, pateikusiems įrodymą, kad jų auginimo sutartys buvo sudarytos per paskutinius 3 metus remiantis kvotomis, kurias norima perduoti.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija įregistruoja 1 dalies c punkte minimą susitarimą per 20 dienų nuo pateikimo dienos patikrinusi, kaip tenkinamos 1 dalies a, b, d, e, f ir g punktuose nurodytos sąlygos. Valstybės narės kompetentinga institucija įregistravimo dieną išduoda:

— perėmėjams – papildomos auginimo kvotos pažymą, kuri atitinka perduodamos auginimo kvotos kiekius,

— augintojams, perduodantiems tik dalį jų auginimo kvotose įrašytų kiekių – pakeistinę auginimo kvotos pažymą, atitinkančią likusius neperduotus kiekius.

3. 1 dalyje nurodomas auginimo kvotų perdavimas negali būti mažesnis už 100 kg kiekį.

VI SKYRIUS

Kvotų atpirkimas

34 straipsnis

1. Remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 14 straipsnio 1 dalies nuostatomis, bet netaikant jų jautrioms auginimo vietovėms ir aukštos kokybės tabako veislėms, kaip nurodoma 2 dalyje, turėtų būti diegiama kvotų atpirkimo programa, kuria atitinkamai mažinamos garantuojamosios ribos, kaip nurodoma Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 8 straipsnyje, siekiant paskatinti atskirus augintojus savo noru išeiti iš sektoriaus.

2. Remdamasi valstybių narių pasiūlymais, pateikiamais iki kiekvienų derliaus metų gegužės 30 d., Komisija nustato, kuriems jautrioms auginimo vietovėms ir kurioms aukštos kokybės tabako veislėms, neviršijančioms kiekvienos valstybės narės 25 % garantuojamųjų ribų, netaikytina ankstesnioji straipsnio dalis.

3. 1 dalis taikytina tik augintojams, pateikusiems įrodymą, kad jų auginimo sutartys buvo sudarytos per paskutinius 3 metus remiantis kvotomis, kurios pateko į atpirkimo programą.

35 straipsnis

1. Augintojas, nutaręs savo noru pasitraukti iš sektoriaus pagal 34 straipsnį, iki derliaus metų rugsėjo 1 d. turi raštu pranešti apie šį sprendimą valstybės narės kompetentingai įstaigai ir savo augintojų grupei, jeigu jis, būdamas atskiras augintojas, yra šios grupės narys.

2. Valstybė narė nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d. viešai skelbia apie tokio augintojo ketinimą parduoti savo kvotą, siekdama, kad ją nupirktų kiti augintojai iki atpirkimo procedūros pritaikymo.

Atskiri augintojai, priklausą tai pačiai grupei, kaip ir nusprendusysis pasitraukti iš sektoriaus, ir pati grupė turi pirmumo teisę prieš kitus augintojus pirkti kvotas pagal atpirkimo programą.

3. Praėjus 4 mėnesiams, visos kvotos, kurių nenupirko augintojai, turi būti atpirktos.

4. Kitais derliaus metais, skaičiuojant nuo tos dienos, kurią augintojas pranešė apie sprendimą pasitraukti iš sektoriaus, garantuojamoji atitinkamos veislių grupės riba mažinama atpirkto kiekio dydžiu.

36 straipsnis

Augintojų, kurių kvotos 1999 metų derliui buvo atpirktos, mokant priemokas už 2000, 2001 ir 2002 derliaus metus, įgyja teisę gauti tokias sumas kiekvienais metais:

— I grupės kvotoms – 0,67741 EUR/kg,

— II grupės kvotoms – 0,54187 EUR/kg,

— III grupės kvotoms – 0,54187 EUR/kg,

— IV grupės kvotoms – 0,59591 EUR/kg,

— V grupės kvotoms – 0,54187 EUR/kg,

— VI grupės kvotoms – 0,93854 EUR/kg,

— VII grupės kvotoms – 0,79635 EUR/kg,

— VIII grupės kvotoms – 0,56904 EUR/kg.

VII SKYRIUS

Kitos nuostatos

37 straipsnis

Valstybės narės gali numatyti nuostatą, kad ginčai dėl auginimo kvotų perdavimo ir paskirstymo būtų perduodami arbitražo teismui. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis vadovaujantis nustatoma tokių įstaigų sudėtis ir sprendimų priėmimo tvarka.

38 straipsnis

1. Valstybė narė įsteigia kompiuterizuotą duomenų bazę, kurioje apie kiekvieną perdirbėją, augintoją ir augintojų grupę laikoma informacija, apibūdinanti jų įsteigimą ar jų ūkius, kvotas arba kiekius, įrašytus į jiems paskirtų auginimo kvotų pažymas, bei kita informacija, kuri gali praversti kvotų sistemos kontrolei.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

— duomenys kompiuterizuotoje duomenų bazėje būtų išsaugomi,

— duomenų bazė būtų naudojama tik pagal 1 dalyje nurodytą paskirtį,

— būtų imtasi priemonių duomenims apsaugoti, ypač nuo vagysčių ir įsibrovimų į bazę,

— asmenys, įtraukti į kvotų skirstymo schemą, galėtų be permokėjimo ar vilkinimo prieiti prie susijusių su jais rinkmenų,

— asmenys, įtraukti į kvotų skirstymo schemą, galėtų sužinoti, kaip pasikeitė su jais susijusi informacija ir, jeigu yra pamatas, pirmiausia gauti duomenis, kurie periodiškai ištrinami kaip nebeaktualūs.

3. Perdirbėjai ir augintojai:

— negali nė menkiausiu būdu trukdyti atitinkamos kvalifikacijos pareigūnams sukurti kompiuterizuotą duomenų bazę,

— privalo jiems teikti visą informaciją, kaip kad reikalauja šis reglamentas.

4. Valstybė narė užtikrina, kad, laikantis nacionalinės teisės aktų dėl asmeninio pobūdžio duomenų apsaugos, viešai būtų skelbiama apie kiekvieno atskiro augintojo kvotą, kuri naudojama auginimo sutartims sudaryti, ir, jeigu tikslinga, apie kiekvieno augintojo grupei priklausančio augintojo kvotą, kad apie jas sužinotų visi suinteresuoti augintojai apribotoje auginimo vietovėje, kaip nustatyta šio reglamento 9 straipsnyje.

39 straipsnis

Jeigu auginimo kvota apima augintojų grupę, kuri veikia kaip vienas augintojas, valstybė narė užtikrina, kad jos kiekis būtų teisingai paskirstytas tarp visų grupės narių. Valstybė narė turi disponuoti tiksliais duomenimis apie atskirų augintojų gamybą, kad, esant reikalui, galėtų paskirstyti jiems auginimo kvotas.

Tokiu atveju I skyriaus nuostatos dėl skirstymo tarp grupės narių taikomos laikantis *mutatis mutandis* principo, tačiau bendru visų narių susitarimu grupė, siekdama geriau organizuoti gamybą, gali laikytis ir kitokio skirstymo.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

Konkreti pagalba

40 straipsnis

1. Konkreti pagalba, minima Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 4a straipsnio 5 dalyje, lygi 2 % priemokos.

2. Augintojų grupė gali naudoti konkrečią pagalbą iki kitų po derliaus nuėmimo metų birželio 30 d. produkcijai, kuri priskiriama VI, VII ir VIII veislių grupėms, o kitoms veislių grupėms ši data yra kitų po derliaus nuėmimo metų birželio 15 d. tuo atveju, jeigu ją naudos tik šiais tikslais:

— samdyti techninį personalą, kad padėtų grupės nariams gerinti produkcijos kokybę ir tausoti aplinką,

— tiekti grupės nariams sertifikuotas sėklas ir sodinukus bei auginimo priemones, norėdama pagerinti produktų kokybę,

— aplinkosaugos priemonėms įgyvendinti,

— diegti infrastruktūros priemones, kurios padidintų grupės narių tiekiamų produktų vertę, pirmiausia – leidžiančias pasiekti aukštesnę tabako kokybės pakopą,

— samdyti administravimo personalą priemokai administruoti ir prižiūrėti, kad grupė laikytųsi Bendrijos taisyklių,

— apmokėti išlaidas dėl užstato pateikimo, kaip nustatyta 42 straipsnyje.

3. 2 dalies pirmoje, antroje ir trečioje įtraukose minimos išlaidos turi būti ne mažesnės kaip 50 % viso konkrečios pagalbos dydžio.

41 straipsnis

Jeigu konkrečią pagalbą moka kita nei perdirbančioji valstybė narė, pastaroji pateikia įrodymus ir pateisinamuosius dokumentus, nurodytus 18 straipsnio 1 dalyje, už pagalbos išmokėjimą atsakingai valstybei narei, jeigu ši jos to paprašo.

42 straipsnis

1. Gavusi paraišką, valstybė narė išmoka augintojų grupei konkrečios pagalbos išanksinį mokėjimą, kurio dydis nustatomas pagal tabako kiekį, kurį grupė pristatė perdirbėjui iki pateikdama paraišką. Valstybė narė nustato papildomas sąlygas, pagal kurias išmokamas išanksinis mokėjimas.

2. Konkrečios pagalbos išankstinio mokėjimo sumokėjimas saistomas su pateikimu užstato, kurio vertė turi būti ne mažesnė už 15 % padidintą išanksinį mokėjimą.

3. Užstatas grąžinamas, kai pateikiami šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje minimi įrodymai dėl konkrečios pagalbos teikimo.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

Patikrinimai ir nuobaudos

I SKYRIUS

P a t i k r i n i m a i

43 straipsnis

1. Norint patikrinti atitikimą šiam reglamentui, taikomi šie Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92 straipsniai:

— 6 straipsnio 1 dalis – siekiant veiksmingai patikrinti, kaip vykdomos pagalbos teikimo sąlygos,

— 11 straipsnis – dėl papildomų nacionalinių nuobaudų ir *force majeure* atvejų,

— 12 straipsnis – dėl apžiūros ataskaitos,

— 13 straipsnis – dėl patikrinimo vietoje,

— 15 straipsnis – dėl neteisingų mokėjimų.

44 straipsnis

1. Valstybės narės nustato apžiūros tvarką, kuri leistų veiksmingai tikrinti atitikimą šiam reglamentui bei Reglamentui (EEB) Nr. 2075/92, ir patvirtina visas papildomas priemones, kurios yra būtinos šiems reglamentams taikyti.

Minėtoji darbo tvarka apima:

a) administracinius patikrinimus;

b) patikrinimus vietoje;

c) lapinio tabako pristatymų patikrinimus;

d) patikrinimus tabako pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai metu.

2. Valstybės narės teikia viena kitai savitarpio pagalbą, jeigu jos reikia šiame reglamente numatytiems patikrinimams atlikti ir jeigu jos tarp savęs prekiauja lapiniu tabaku.

45 straipsnis

Administraciniai patikrinimai apima kryžminius patikrinimus:

a) deklaruotų tabako ryšulių, kurie palyginami su įrašais duomenų bazėje, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 2 straipsnyje, kad nebūtų išmokėta pagalba antrą kartą už tą patį derlių. Privalu patikrinti visus deklaruotus tabako ryšulius;

b) atitikimą šio reglamento 2 straipsnio 3 daliai.

1999 metų derliui leistina tokius kryžminius patikrinimus atlikti mėginimas.

46 straipsnis

1. Patikrinimai vietoje vykdomi atlikus rizikos analizę. Valstybės narės juos vykdo be išankstinio pranešimo, siekdamos patikrinti:

a) auginimo sutartyse pateiktą informaciją, pirmiausia – apie plotus, auginamų veislių grupes ir saugyklose laikomo tabako kiekius, kaip nurodyta 16 straipsnio 2 dalyje.

Plotas nustatomas tinkamomis kompetentingos įstaigos nustatytomis priemonėmis, kurių tikslumas ne mažesnis nei nustatytasis oficialiems matavimams pagal nacionalines taisykles. Kompetentinga įstaiga nustato leistiną matavimo nuokrypio dydį, priklausomą pirmiausiai nuo paties matavimo metodo, nuo oficialių dokumentų tikslumo ir nuo vietovės ypatumų (pvz., laukų nuolydžio ar paviršiaus formos).

Kiekvienai perdirbimo įmonei tikrinama bent 5 % atskirų augintojų, su kuriais buvo sudarytos ir įregistruotos auginimo sutartys kiekvienai veislių grupei. Mėginį apžiūrai parenka kompetentinga įstaiga, remdamasi pirmiausia rizikos analize ir siekdama užtikrinti skirtingų sutartyse įrašytų kiekių atstovaujamąją aprėptį. Valstybėms narėms leidžiama nuspręsti, ar taikytinas nuotolinis viso mėginio arba jos dalies patikrinimas;

b) atitikimą šio reglamento 40 straipsnio 2 ir 3 dalims ir 18 straipsnio 3 ir 4 dalims.

Tokie patikrinimai kasmet apima bent 30 % augintojų grupių kiekvienoje valstybėje narėje. Pasirinkdama mėginį apžiūrai, kompetentinga įstaiga pirmiausia privalo užtikrinti skirtingo dydžio augintojų atstovaujamąją aprėptį.

2. Atliekant rizikos analizę, atsižvelgiama į:

— sutartyse įrašytus žaliavinio tabako kiekius ir deklaruotus tabaku apsodintus plotus,

— ankstesniais metais atliktų patikrinimų rezultatus,

— kitus veiksnius, kuriuos nustato valstybė narė.

3. Jeigu patikrinimai vietoje atskleidžia didelius pažeidimus auginimo zonoje arba jos dalyje, kompetentinga įstaiga dar tais pačiais metais vykdo papildomus patikrinimus ir padidina patikrinimų procentą kitiems metams toje auginimo zonoje arba jos dalyje.

47 straipsnis

1. Kompetentinga kontrolės įstaiga privalo patikrinti visus pristatymus. Kiekvienam pristatymui privalu gauti kompetentingos kontrolės įstaigos sutikimą, iš anksto pranešant jai apie numatomą pristatymą, kad galėtų nustatyti pristatymo datą. Patikrinimo metu kompetentinga kontrolės įstaiga privalo įsitikinti, ar tikrai buvo suteikusi išankstinį sutikimą pristatymui.

2. Jeigu tabakas pristatomas į patvirtintą supirkimo centrą, kaip numatyta 16 straipsnio 1 dalies antrame papunktyje, po patikrinimų neperdirbtas tabakas iš jo gali būti išvežamas tik į perdirbimo įmonę. Baigus patikrinimus, tabakas sufasuojamais atskiromis porcijomis. Pervežimui į perdirbimo įmonę privalu gauti kompetentingos kontrolės įstaigos raštišką sutikimą, iš anksto pranešant jai apie numatomą pervežimą, kad galėtų tiksliai nustatyti transportavimo būdą, maršrutą, išvykimo ir atvykimo laiką ir tabako kiekį kiekvienam atskiram atvejui.

3. Tabakui pasiekus perdirbimo įmonę, kompetentinga kontrolės įstaiga pirmiausia svėrimo būdu įsitikina, ar atskiri kiekiai, kurie buvo patikrinti supirkimo centruose, yra tie patys atvežtieji į įmonę.

Kompetentinga kontrolės įstaiga nustato visas specialiąsias sąlygas, kurios, jos manymu, yra būtinos operacijoms tikrinti.

48 straipsnis

1. Tabako pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai metu patikrinimai atliekami po rizikos analizės. Valstybės narės juos vykdo be išankstinio pranešimo, siekdamos patikrinti atitikimą 7 straipsniui, atitikimą 9 straipsnio 3 dalies j punkte numatytam terminui sumokėti supirkimo kainą ir 20 straipsnio 3 dalyje numatytam terminui sumokėti toje dalyje nurodytą sumą.

2. Patikrinimų, atliekamų pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai metu, tikslas – nustatyti lapinio tabako kiekį tikrinamoje įmonėje, nesvarbu, ar tabakas buvo išaugintas Bendrijoje, ar trečiosiose šalyse, ar atvežtas iš bet kurios trečiosios šalies. Patikrinimai turi garantuoti, kad tabakas būtų stebimas ir neišvežtas iš įmonės, neužbaigus pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai operacijų, taip pat kad tas pats tabako kiekis nepakliūtų tikrinti antrą kartą. Patikrinimai apima:

a) netikėtą perdirbimo įmonės atsargų patikrinimą;

b) patikrinimą išvežant tabaką iš vietos, kurioje jis buvo stebimas pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai metu;

c) visas papildomas kontrolės priemones, kurios valstybei narei atrodo esančios būtinos ir pirmiausia leidžiančios pasiekti, kad priemoka nebūtų išmokėta už trečiojoje šalyje išaugintą arba iš jos gautą tabaką.

3. Patikrinimai pirminio perdirbimo ir paruošimo prekybai metu apima bent 5 % pirminių perdirbėjų. Mėginį apžiūrai parenka kompetentinga įstaiga, remdamasi pirmiausia rizikos analize ir siekdama užtikrinti skirtingo dydžio perdirbėjų atstovaujamąją aprėptį.

4. Atliekant rizikos analizę, atsižvelgiama į:

— ankstesniais metais atliktų patikrinimų rezultatus,

— pokyčius lyginant su ankstesniais metais,

— kitus veiksnius, kuriuos nustato valstybė narė.

2 dalyje minimi patikrinimai turi būti vykdomi lapinio tabako perdirbimo vietoje. Perdirbimo įmonės iki valstybės narės nustatyto termino raštu praneša kompetentingoms įstaigoms apie numatomas perdirbimo vietas. Valstybė narė gali nustatyti, kokią informaciją pirminio perdirbimo įmonės turėtų pateikti kompetentingai kontrolės įstaigai.

II SKYRIUS

Nuobaudos

49 straipsnis

Šio skyriaus nuostatos netaikytinos *force majeure* atvejais.

50 straipsnis

1. Jeigu atskiri augintojai neaugina tabako, jie netenka visų teisių į priemoką tų metų derliui ir į auginimo kvotą kitam derliui.

2. Jeigu faktinis pasėlių plotas pasirodo esąs daugiau kaip 10 % mažesnis nei deklaruotasis, tokiam augintojui priemoka už to sezono derlių bei bet kuri kvota kitam derliui mažinamos dvigubo nesutapimo dydžiu.

3. Tais atvejais, kai atskiras augintojas yra augintojų grupės narys ir taikytinos 1 ir 2 dalyse nurodytos nuobaudos, į kvotos pažymą įrašytosios auginimo kvotos mažinamos lygiai tokiais kiekiais, už kuriuos minėtam augintojui buvo skirtos nuobaudos tais derliaus metais, nesudarant jokių galimybių augintojų grupei persiskirstyti sumažinimą grupės viduje tarp atskirų narių.

4. Jeigu patikrinimų neįmanoma atlikti dėl augintojo kaltės, jo plotas laikytinas neužsodintu.

1 ir 2 dalyse išdėstytos nuobaudos neskirtinos augintojams ar perdirbėjams, raštu pranešusiems kompetentingai kontrolės įstaigai apie susidariusius nesutapimus iki patikrinimų pradžios, taip pat ūkininkams, galintiems įrodyti, kad, nustatydami savo sklypo plotą, į kurį neįskaičiuoti privažiavimo keliai ir aptvarai, jie tiksliai laikėsi kompetentingos įstaigos pripažintos informacijos.

5. Jeigu kompetentinga kontrolės įstaiga aptinka tabako kiekį, apie kurį nebuvo pranešta, kaip numatyta 16 straipsnio 2 dalyje, auginimo kvotos pažymoje įrašytas kiekis, į kurį buvo įgijęs teisę augintojas kitam derliui, mažinamas dvigubu nedeklaruoto kiekio dydžiu.

51 straipsnis

1. Jeigu augintojų grupė nesilaikė priemokos išmokėjimo taisyklių, kaip numatyta V priede, ji praranda teisę gauti konkrečią pagalbą tų metų derliui. Jeigu antro patikrinimo metu nustatoma, kad grupė vėl pažeidė reikalavimus, jai naikinamas pripažinimas.

Jeigu tikrinant aptinkama kanceliarinių klaidų, mažinama konkreti pagalba tų metų derliui. Valstybės narės nustato sumažinimą tarp 1 % ir 20 %, atsižvelgdamos į klaidos dydį. Augintojų grupė privalo atitaisyti bet kurių klaidų padarinius.

2. Jeigu augintojų grupė nesilaiko 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų taisyklių, konkreti pagalba mažinama nuo 20 % iki 50 %, nelygu pažeidimo dydis. Nustačius, kad grupė ir toliau tęsia pažeidimus, jai naikinamas pripažinimas.

Jeigu augintojų grupės nariams per 30 dienų nuo 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos dienos neišmokamos visos nustatyto dydžio ir kintamosios priemokos dalys, konkreti pagalba mažinama 20 %. Už kiekvieną paskesnį 30 dienų laikotarpį konkreti pagalba papildomai mažinama 20 % iki susidaro 150 dienų laikotarpis.

3. Augintojų grupės administratoriams, dėl kurių tyčinės veikos arba neleistino aplaidumo buvo panaikintas grupės pripažinimas, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, metus nuo nuobaudos paskyrimo neleidžiama administruoti kitos augintojų grupės ar pateikti paraišką dėl pripažinimo.

4. Pripažinimas panaikinamas laikantis 6 straipsnyje nustatytos tvarkos.

52 straipsnis

Jeigu neperdirbtas tabakas nebuvo pristatytas į vietas, kurios numatytos 16 straipsnio 1 dalies 2 papunktyje, arba vežėjas, gabenęs sufasuotus atskiromis porcijomis tabako kiekius, kaip numatyta 47 straipsnio 2 dalyje, iš supirkimo centro į pristatymo įmonę, neturi leidimo tokiam transportavimui, perdirbimo įmonė, priėmusi tokį tabaką, privalo sumokėti valstybei narei mokestį, lygų priemokoms, kurias atitiktų tokio tabako kiekiai. Šis mokesčio dydis įregistruojamas Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fonde (ŽŪOGF).

53 straipsnis

1. Jeigu terminas sumokėti supirkimo kainą, numatytas 9 straipsnio 3 dalies j punkte, ir terminas sumokėti 20 straipsnio 3 dalyje numatytą sumą viršijami 30 dienų, pirminio perdirbėjo patvirtinimas naikinamas metams. Panaikinimo laikotarpis gali būti pratęstas dar vieneriems metams, bet ne ilgiau kaip 3 metams iš eilės, už papildomai užvilkintą 30 dienų laikotarpį.

2. Pasibaigus panaikinimo laikotarpiui, pirminiai perdirbėjai privalo pateikti naują paraišką dėl patvirtinimo.

3. Pirminių perdirbėjų administratoriams, dėl kurių tyčinės veikos arba neleistino aplaidumo buvo panaikintas patvirtinimas, pirmaisiais nuobaudos metais neleidžiama administruoti kito pirminio perdirbėjo ar pateikti paraišką dėl patvirtinimo.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

Pranešimai Komisijai

54 straipsnis

Kiekviena susijusioji valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai:

a) apie 3 straipsnio 1 dalies f punkto antro papunkčio taikymą;

b) apie tai, kad augintojų grupė atsisakė turėto pripažinimo arba jis buvo panaikintas, nurodydama atsisakymo ar panaikinimo priežastis;

c) pavadinimus ir adresus įstaigų, kurios atsako už auginimo sutarčių registravimą, bei pirminių perdirbėjų, kuriuos patvirtino valstybė narė. Komisiją skelbia tokių įstaigų ir patvirtintų pirminių perdirbėjų sąrašą *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje;

d) apie 12 straipsnio 1 dalies taikymą;

e) apie 20 straipsnio 1 dalies taikymą;

f) apie sprendimus, kuriuos ketinanti priimti pagal 27 straipsnio 4 dalį;

g) apie priemones, kurių ėmėsi pagal 28 straipsnio 1 dalį;

h) apie nacionalinio rezervo sudarymo taisykles ir objektyvius kriterijus šiam rezervui paskirstyti, kurie patvirtinti 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

i) apie nuolatos perduotus kiekius pagal veislių grupes, kaip nustatyta 33 straipsnyje;

j) apie kiekius, kuriems buvo teikiamos kvotų atpirkimo paraiškos, ir atpirktus kiekius pagal veislių grupes, kaip nustatyta 35 straipsnyje;

k) apie nacionalines priemones, kurių ėmėsi šiam reglamentui įgyvendinti;

l) apie kitą informaciją, kurios Komisijai reikia, kad galėtų tinkamai administruoti priemones.

Perduodant Komisijai šiame straipsnyje nurodytą informaciją, naudojama kompiuterinė duomenų bazė, įkurta integruotoje administravimo ir kontrolės sistemoje.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

55 straipsnis

1999 metų derliaus atveju augintojams, priklausantiems daugiau nei vienai grupei, leidžiama, nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies f punkto antrai įtraukos, raštu pranešti grupei apie savo pasitraukimą iš jos iki 1999 m. sausio 31 d.

56 straipsnis

Šiuo reglamentu nuo jo įsigaliojimo dienos panaikinami Reglamentai (EEB) Nr. 3478/92, (EEB) Nr. 84/93 ir (EB) 1066/95.

57 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 7 dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Reglamentas taikytinas pradedant 1999 metų derliumi.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse

Priimta Briuselyje, 1998 m. gruodžio 22 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

I PRIEDAS

GARANTUOJAMŲJŲ RIBŲ PROCENTINĖS DALYS VALSTYBĖMS NARĖMS IR KONKRETIEMS REGIONAMS, NAUDOJAMOS AUGINTOJŲ GRUPĖMS PRIPAŽINTI

Valstybė narė, kurios konkrečiame regione įsteigta augintojų grupė	Procentinė dalis
Vokietija, Ispanija (išskyrus Kastiliją-Leoną, Navarą ir *Campezo* sritį Baskijoje), Prancūzija (išskyrus Šiaurė-Pa de Kalė ir Pikardiją), Italija, Portugalija (išskyrus Azorų salų autonominį regioną), Belgija, Austrija	2 %
Graikija (išskyrus Epyrą), Azorų salų autonominis regionas (Portugalija), Šiaurė-Pa de Kalė ir Pikardiją (Prancūzija)	1 %
Kastilija-Leonas (Ispanija), Navara (Ispanija), *Campezo*sritis Baskijoje (Ispanija), Epyras (Graikija)	0,4 %

II PRIEDAS

PRIPAŽINTOSIOS AUGINIMO VIETOVĖS

Veislių grupė pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 priedą	Valstybė narė	Auginimo vietovės
I. Vytintas dūmuose	Vokietija	Šlėzvigas-Holšteinas, Žemutinė Saksonija, Bavarija, Reino kraštas-Pfalcas, Badenas-Viurtembergas *(Baden-Württemberg)*, Hesenas (*Hessen*), Saaro kraštas, Brandenburgas *(Brandenburg)*, Meklenburgas-Priešakinė Pomeranija, Saksonija, Saksonija-Anhaltas, Tiūringija
	Graikija	Trakija, Rytų Makedonija, Vidurio Makedonija, Vakarų Makedonija, Tesalija, Epyras, Rytų Vidurio Graikija, Vakarų Vidurio Graikija, Peloponesas
	Prancūzija	Akvitanija, Vidurio (Pietų) Pirėnai, Overnė-Limuzinas (*Auvergne-Limousin*), Ardėnų Šampanė, Elzasas-Lotaringija, Ronos Alpės, Franš-Komtė (*Franche-Comte*), Provansas-Alpės-Žydrasis Krantas, Luaros regionas, Centras, Puatu-Šaranta (*Poitou Charentes*), Bretanė, Langedokas-Rusilionas (*Languedoc-Roussillon*), Normandija, Burgundija, Šiaurė-Pa de Kalė, Pikardija, Il de Frans (*Ile de France*)
	Italija	Friulis, Venecija, Lombardija, Pjemontas, Toskana, Markė (*Marche*), Umbrija, Lacijus, Abrucai, Molizė (*Molise*), Kampanija, Bazilikata, Apulija, Kalabrija
	Ispanija	Ekstremadūra, Andalūzija, Kastilija-Leonas, Kastilija-La Manča (*Castile -La Mancha*)
	Portugalija	*Beira Interior, Ribatejo Oeste*, Alentežas, Azorų salų autonominis regionas
	Austrija	Burgenlandas, Žemutinė Austrija, Aukštutinė Austrija, Štirija (Styria)
II. Šviesusis, vytintas ore	Belgija	Flandrija, Henas, Namiūras, Liuksemburgas
	Vokietija	Bavarija, Reino kraštas-Pfalcas, Badenas-Viurtembergas *(Baden-Württemberg)*, Hesenas *(Hessen)*, Saaro kraštas, Brandenburgas *(Brandenburg)*, Meklenburgas-Priešakinė Pomeranija, Saksonija, Saksonija-Anhaltas, Tiūringija
	Graikija	Rytų Makedonija, Vidurio Makedonija, Vakarų Makedonija, Tesalija
	Prancūzija	Akvitanija, Vidurio (Pietų) Pirėnai, Overnė-Limuzinas (*Auvergne-Limousin*), Elzasas-Lotaringija, Ronos Alpės, Franš-Komtė (*Franche-Comte*), Luaros regionas, Centras, Puatu-Šaranta (*Poitou Charentes*), Bretanė, Burgundija, Langedokas-Rusilionas (*Languedoc-Roussillon*), Ardėnų Šampanė, Il de Frans (*Ile de France*)
	Italija	Venecija, Lombardija, Pjemontas, Umbrija, Emilija-Romanija, Lacijus, Abrucai, Molizė (*Molise*), Kampanija, Bazilikata, Apulija, Sicilija, Friulis, Toskana, Markė (*Marche*)
	Ispanija	Ekstremadūra, Andalūzija, Kastilija-Leonas, Kastilija-La Manča (*Kastilija-La Mancha*)
	Portugalija	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Tras-os-Montes, Azorų salų autonominis regionas
	Austrija	Burgenlandas, Žemutinė Austrija, Aukštutinė Austrija, Štirija (*Styria*)
III. Tamsusis, vytintas ore	Belgija	Flandrija, Henas, Namiūras, Liuksemburgas
	Vokietija	Reino kraštas-Pfalcas, Badenas-Viurtembergas *(Baden-Württemberg)*, Hesenas (*Hessen*), Saaro kraštas, Bavarija, Brandenburgas (*Brandenburg*), Meklenburgas-Priešakinė Pomeranija, Saksonija, Saksonija-Anhaltas, Tiūringija

Veislių grupė pagal Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 priedą	Valstybė narė	Auginimo vietovės
	Prancūzija	Akvitanija, Vidurio (Pietų) Pirėnai, Langedokas-Rusilionas (*Languedoc-Roussillon*), Overnė-Limuzinas (*Auvergne-Limousin*), Puatu-Šaranta (*Poitou Charentes*), Bretanė, Luaros regionas, Centras, Ronos Alpės, Provansas-Alpės-Žydrasis Krantas, Franš-Komtė (*Franche-Comte*), Elzasas-Lotaringija, Ardėnų Šampanė, Pikardija, Šiaurė-Pa de Kalė, Normandija, Burgundija, Rejunjonas
	Italija	Friulis, Trentinas, Venecija, Toskana, Lacijus, Molizė (*Molise*), Kampanija, Apulija, Sicilija
	Ispanija	Ekstremadūra, Andalūzija, Kastilija-Leonas, Kastilija-La Manča (*Castile-La Mancha*), Valensija (autonominė sritis), Navara, La Riocha (*Rioja*), Katalonija, Madridas, Galisija, Astūrija, Kantabrija, *Campezo* sritis Baskijoje, La Palma (Kanarų salos)
	Austrija	Burgenlandas, Žemutinė Austrija, Aukštutinė Austrija, Štirija (*Styria*)
IV. Vytintas virš liepsnos	Italija	Venecija, Toskana, Umbrija, Lacijus, Markė (*Marche*)
	Ispanija	Ekstremadūra, Andalūzija
V. Vytintas saulėje	Graikija	Vakarų Makedonija, Tesalija, Epyras, Rytų Vidurio Graikija, Vakarų Vidurio Graikija, Peloponesas, Trakija ir salos
	Italija	Lacijus, Abrucai, Molizė (*Molise*), Kampanija, Bazilikata, Apulija, Sicilija
VI. Basmas	Graikija	Trakija, Rytų Makedonija, Vidurio Makedonija, Vakarų Makedonija, Tesalija, Vakarų Vidurio Graikija
VII. *Katerini* ir panašios veislės	Graikija	Rytų Makedonija, Vidurio Makedonija, Vakarų Makedonija, Tesalija, Epyras, Rytų Vidurio Graikija, Vakarų Vidurio Graikija
VIII. Kaba Koulak classic, Elassona, Myrodata de Agrinion, Zichnomyrodata	Graikija	Rytų Makedonija, Vidurio Makedonija, Vakarų Makedonija, Tesalija, Epyras, Rytų Vidurio Graikija, Vakarų Vidurio Graikija, Peloponesas ir salos, Trakija

III PRIEDAS

Būtiniausi kokybės reikalavimai

Tabakas, už kurį siekiama priemokos, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 3 straipsnyje, privalo būti nesugedęs, tinkamos prekinės kokybės, pasižymėti tai veislei būdingomis charakteristikomis ir negali turėti šių požymių:

a) lapų skiaučių;

b) krušos prakirstų lapų;

c) lapų, kurių daugiau negu trečdalis paviršiaus yra smarkiai apgadinta;

d) lapų, kurių daugiau negu 25 % paviršiaus apgadinta ligų arba vabzdžių antpuolių;

e) lapų su pesticidų žymėmis;

f) neprinokusių arba ryškiai žalios spalvos lapų;

g) šalnų pažeistų lapų;

h) pelėsių ar puvinio apimtų lapų;

i) lapų su neapdorotomis gyslomis, drėgnų arba puvinio apniktų lapų, lapų su minkštais arba reljefiškais koteliais;

j) lapų iš šaknies atžalų arba šoninių ūglių;

k) lapų, turinčių tai veislei nebūdingą kvapą;

l) lapų su prikibusiais dirvožemio trupinėliais;

m) lapų, kuriuose drėgmės kiekis daugiau nei 4 punktais viršija IV priede nustatytąjį.

IV PRIEDAS

DRĖGMĖS KIEKIS, Į KURĮ DAROMA NUORODA 15 STRAIPSNYJE

Veislių grupė	Drėgmės kiekis (%)
I. Vytintas dūmuose	16
II. Šviesusis, vytintas ore	
Vokietija, Prancūzija, Belgija, Austrija, Portugalija – Azorų salų autonominis regionas	22
Kitos valstybės narės ir kiti pripažintosios auginimo vietovės Portugalijoje	20
III. Tamsusis, vytintas ore	
Belgija, Vokietija, Prancūzija, Austrija	26
Kitos valstybės narės	22
IV. Vytintas virš liepsnos	22
V. Vytintas saulėje	16
VI. Basmas	16
VII. Katerini	16
VIII. Kaba Koulak classic, Elassona, Myrodata de Agrinion, Zichnomyrodata	16

V PRIEDAS

Priemokos išskaidymo taisyklės

A. **Priemokos išskirstymo į sudėtines dalis taisyklės**

1. Priemoką sudaro šios dalys:

   — konkreti pagalba = 2 % priemokos,

   — kintamoji dalis = procentinė priemokos dalis, kurią valstybė narė patikslina veislių grupei, kaip parodyta B skyriuje, vadovaudamasi 15 straipsnio 1 dalimi,

   — nustatyto dydžio dalis = skirtumas tarp priemokos dydžio po atskaitymų į fondą ir konkrečios pagalbos ir kintamosios dalies sumos.

2. Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta papildoma suma pridedama prie nustatyto dydžio priemokos dalies.

B. **Santykiai tarp kintamosios priemokos dalies ir visos priemokos**

1999

	I Vytintas dūmuose	II Šviesusis, vytintas ore	III Tamsusis, vytintas ore	IV Vytintas virš liepsnos	V Vytintas saulėje	Kitos		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italija	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Graikija	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Ispanija	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugalija	20 %	20 %						
Prancūzija	20 %	20 %	20 %					
Vokietija	20 %	20 %	20 %					
Belgija		20 %	20 %					
Austrija	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Vytintas dūmuose	II Šviesusis, vytintas ore	III Tamsusis, vytintas ore	IV Vytintas virš liepsnos	V Vytintas saulėje	Kitos		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italija	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %			
Graikija	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Ispanija	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugalija	25 %	25 %						
Prancūzija	25 %	25 %	25 %					
Vokietija	25 %	25 %	25 %					
Belgija		25 %	25 %					
Austrija	25 %	25 %	25 %					

2001 ir vėlesnių metų derliams

	I Vytintas dūmuose	II Šviesusis, vytintas ore	III Tamsusis, vytintas ore	IV Vytintas virš liepsnos	V Vytintas saulėje	Kitos		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italija	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Graikija	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Ispanija	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugalija	35 %	35 %						
Prancūzija	35 %	35 %	40 %					
Vokietija	35 %	35 %	40 %					
Belgija		35 %	40 %					
Austrija	35 %	35 %	40 %					

C. **Kintamoji priemokos dalis**

Kintamoji priemokos dalis lygi:

$$\left[A/\mathrm{sum}(QL \times PP)\right] \times (QL \times PP)$$

čia A – priemokos, skirtos vienai veislių grupei, kintamosios dalies bendroji suma, kurią gali gauti augintojų grupė; QL – vienoje partijoje pristatomas tabako kiekis; PP – kiekvienos partijos, kurią pristato augintojų grupės narys, supirkimo kaina.

Kiekvienai veislių grupei augintojų grupė privalo padalyti visą tai veislių grupei skirtos priemokos kintamosios dalies bendrąją sumą iš sumos sandaugų, į kurias įeina pristatytosios partijos kiekiai ir jų supirkimo kainos atskiroms partijos serijoms. Gautą dalmenį reikia dauginti iš kiekvienos partijos kiekio ir jo supirkimo kainos sandaugos. Kiekvienai grupei veislių, kurias augina augintojų grupė, nulinė kintamoji priemokos dalis skirtina partijoms, kurios buvo parduotos už kainą, neviršijančią 40 % padidintos mažiausios kainos.

VI PRIEDAS

BENDRIJOS METODAI DRĖGMĖS KIEKIUI ŽALIAVINIAME TABAKE NUSTATYTI

I. Naudotini metodai

A. *Beaudesson metodas*

1. Aparatas

Beaudesson EM10 džiovinimo krosnelė

Tai elektrinis karšto oro džiovintuvas, kuriame elektrinis vėdintuvas priverstinės konvekcijos būdu pravaro orą pro džiovinamą mėginį. Drėgmės kiekis nustatomas svėrimu prieš džiovinimą ir po jo ir kalibruojant svarstykles taip, kad skalės atskaita esant 10 g svoriui tiesiogiai atitiktų drėgmės kiekį procentais.

2. Darbo tvarka

10 g tabako kiekis pasveriamas lėkštelėje su perforuotu pagrindu ir įdedamas į džiovinimo kolonėlę, kurioje jį prilaiko spiralinis žiedas. Krosnelė įjungiama 5 minutėms, ir per tą laiką mėginys, veikiamas karšto oro, išdžiūsta apie 100 °C temperatūroje. Baigiantis 5 minutėms, džiovinimo procesą nutraukia automatinis laikrodis, o įmontuotas termometras užfiksuoja proceso pabaigos temperatūrą. Po to mėginys pasveriamas ir svarstyklės tiesiogiai rodo jo drėgmės kiekį, kuris, jeigu reikia, patikslinamas pridedant arba atimant 10 %, atsižvelgiant į temperatūros rodmenį, naudojantis aparato skale.

B. *Brabender metodas*

1. Aparatas

Brabender krosnelė

Tai elektrinis džiovintuvas, kuriame yra termostatinė cilindrinė kamera, vėdinama priverstinės konvekcijos būdu, į kurią vienu metu įdedama 10 metalinių lėkštelių su 10 g tabako kiekvienoje iš jų. Šios lėkštelės padedamos ant lentelės, kurią galima pasukti rankiniu rateliu į 10 skirtingų padėčių. Tai leidžia po džiovinimo kiekvieną lėkštelę pastatyti į padėtį, kurioje ją galima pasverti aparato viduje: svirčių sistema leidžia kiekvieną lėkštelę pastatyti ant įmontuotų svarstyklių peties ir todėl nereikia išimti mėginių iš kameros. Svarstyklės turi optinę rodmenų skalę ir teikia tiesioginį drėgmės kiekio rodmenį. Prie aparato yra pritvirtintos ir antrosios svarstyklės, kurios naudojamos tik pradiniams kiekiams sverti.

2. Darbo tvarka

Termostatas nustatomas 110 °C.

Kamera nustatoma įkaitinimui, mažiausiai – 15 minučių.

Pasveriama 10 mėginių po 10 g.

Krosnelė įkraunama.

Mėginiai džiovinami 50 min.

Užrašomi svorių rodmenys bendrajam drėgmės kiekiui nustatyti.

C. *Kiti metodai*

Valstybės narės gali taikyti kitus matavimo metodus, grindžiamus pirmiausia nagrinėjamos partijos tabako elektrine varža arba dielektrinėmis savybėmis, tik tuo atveju, jei rezultatai kalibruojami remiantis atstovaujamojo mėginio patikrinimu, atliktu A ir B poskyriuose nurodytais metodais.

II. MĖGINIŲ ĖMIMAS

Imant lapinio tabako mėginius, kad būtų nustatytas drėgmės kiekis pagal I.A ir I.B poskyriuose nurodytus metodus, laikomasi šios tvarkos:

1. Mėginių atranka.

   Iš kiekvieno ryšulio atrenkamas jo svoriui proporcingas lapų skaičius. Šis skaičius turi būti pakankamas, kad tinkamai atstovautų visam ryšuliui.

   Mėginys turi susidėti iš vienodų kiekių lapų, paimtų iš ryšulio paviršiaus, vidurio ir tarpinių padėčių.

2. Homogenizavimas

   Visi atrinkti lapai sumaišomi plastikiniame maiše ir keli kilogramai lapų susmulkinami 0,4–2 mm pločio skiautelėmis.

3. Mažesnio mėginio ėmimas

   Po susmulkinimo skiautelės rūpestingai sumaišomos ir paimamas atstovaujamasis mėginys.

4. Matavimai

   Matavimai turi būti vykdomi visam mažajam mėginiui, laikantis atsargumo priemonių, kurios leistų išvengti:
   — bet kokių drėgmės kiekio pokyčių (dėl orui ir vandeniui nesandaraus maišo ar kitokios taros),
   — mėginio homogeniškumo pablogėjimo dėl nusėdusių atliekų.

III. MĖGINIŲ ĖMIMO LYGIAI IR DAŽNUMAS IR PATIKSLINTO SVORIO SKAIČIAVIMO METODAS

— augintojui iš vienos veislių grupės tabako kiekvieno pristatymo turi būti imami bent trys mėginiai, pagal kuriuos nustatomas drėgmės kiekis žaliaviniame tabake. Augintojai ir pirminiai perdirbėjai gali prašyti didesnio mėginių skaičiaus vienam pristatymui,

— vienos veislių grupės tabako tos pačios dienos pristatymo svoris turi būti patikslinamas pagal išmatuotą vidutinį drėgmės kiekį. Jeigu vidutinis drėgmės kiekis mažiau nei vienu procentu skiriasi nuo atskaitinio drėgmės kiekio, nereikia tikslinti tabako, už kurį siekiama priemokos, svorio,

— patikslintas svoris skaičiuojamas taip: vienos veislių grupės tabako tos pačios dienos pristatymo grynasis svoris x (100 - vidutinis drėgmės kiekis)/(100- atskaitinis drėgmės kiekis tai veislių grupei). Vidutinis drėgmės kiekis turi būti sveikasis skaičius, gautas suapvalinant iki mažesnio sveikojo skaičiaus dešimtaines trupmenas tarp 0,01 ir 0,49 ir suapvalinant iki kito sveikojo skaičiaus dešimtaines trupmenas tarp 0,50 ir 0,99.